

NGO. Jak si na nás vláda, za naše peníze, platí dohlížeče

- CZ24 News | 22. září 2021

ČESKO: V této rubrice jsme se už několikrát dotkli organizací fungujících na tzv. neziskové bázi, tedy tzv. NGO, které za peníze povětšinou z veřejných zdrojů provozují sekundárně politickou činnost: jsou hlásnými troubami propagandy jistého typu názorů, ostrakizují nositele názorů odlišných, a to vše zdůvodňují zpravidla jakýmsi „obecným dobrem“, naší spjatostí s EU a vyznáváním „liberální demokracie“. Suma sumárum jde při bližším pohledu o pěkné trafiky pro často bývalé či neúspěšné politiky a jejich okruh soukmenovců, kteří nám za naše peníze vnucují svoji ideologii, vymývají mozky našim dětem a celkově poškozují atmosféru ve společnosti.

Jenomže nejde jen o „neziskovky“. Výše popsaná činnost je namnoze provozována na úrovni vlády nebo ministerstev prostřednictvím jejich „Rad“ pro kdeco. Zastavme se u několika „Rad“ vlády či jednotlivých rezortů, ukažme si jejich činnost a také připomeňme náklady, které to celé stojí a jež jdou opět, jak jinak, z veřejných, tedy z našich kapes.

Příkladně taková **Rada vlády pro lidská práva** (RVLP) – uvádí se rovněž, že jde o Radu vlády pro lidská práva a rovné příležitosti. Údaje o ní, jakož i o všech dalších, se dozvíme z veřejných zdrojů, opět z oblíbených výročních zpráv. RVLP bohužel zveřejnila zatím poslední výroční zprávu za rok 2018, ale i tak stojí za četbu. V jejím členstvu najdeme – vedle rozmanitých zástupců ministerstev, také nemálo jmen z tzv. občanské společnosti, například někdejšího poslance a aparátníka ODA Oldřicha Kužílka, zaměstnance amerického Rádia Svobodná Evropa Jefima Fištejna, někdejší ombudsmanku Annu Šabatovou, homosexuálního aktivistu Czeslawa Waleka, všeználnka (opět z ODA) Daniela Kroupu atd. RVLP zřizuje různé komise a výbory k jednotlivým agendám, např. tzv. evropské agendě, agendě LGBT, agenda práv cizinců atd.

O výstupech „práce“ členů RVLP se dočteme například, že „Ve dnech 14. – 16. května 2018 se Mgr. Jakub Machačka v Lisabonu zúčastnil IDAHOT fóra a setkání LGBT focal pointů. Jedná se o každoroční tradiční setkání u příležitosti Mezinárodního dne boje proti homofobii, transfobii a bifobii dne 17. května. Na jednání pak navazovalo setkání LGBT focal pointu z evropských zemí, které se koná dvakrát ročně – druhé se konalo ve dnech 21. a 22. listopadu 2018 v Helsinkách. Během obou akcí se řešily různé otázky ochrany práv LGBT osob v Evropě jako např. LGBT v regionální politice, rozvoj práv trans- a intersexosob.“

Nebo: „Dne 1. června 2018 se JUDr. Radim Hueber zúčastnil společného setkání neformálních expertních skupin Evropské komise k právům dítěte a k ochraně migrujících dětí. Sekretariát Rady je tradičně zastoupen ve skupině k právům dítěte, kde zprostředkuje náhledy na otázky spojené s ochranou práv dítěte v ČR a seznamuje se se zkušenostmi z jiných zemí. Účast ČR na společném setkání umožnila zapojit se do celoevropské diskuse o přístupu k nezletilým migrujícím dětem s doprovodem či bez něj“.

Pointa? V roce 2018 Rada nezasedala, neboť jejím členům skončilo funkční období a nebyli jmenováni členové noví. Nové členy jmenovala vláda až počátkem roku 2019. O tom však už další výročka nepojednává. Zato se dovíme, že tato de facto nečinnost stála v roce 2018 více než 2,7 milionu korun (mzdy zaměstnanců – bylo jich 14, různé expertní odměny, externí zakázky atd.).

A pojďme dále. Taková **Rada vlády pro rovnost žen a mužů** (RVRŽM). V jejím členstvu nacházíme například Michala Uhla (mj. syn výše zmíněné A. Šabatové a trockisty Petra Uhla), Janu Chržovou (předsedkyně České ženské lobby a dlouholetá profesionální neziskovkárka), Rut Kolínskou (další profesionální neziskovkárka), Helenu Skálovou (ze spolku Gender Studies), Petru Havlíkovou (ze spolku Nesehnutí) atd. Zde už disponujeme i výroční zprávou za rok 2020. Dočteme se, co celý rok RVRŽM dělala. Například „V rámci realizace Projektu Implementace byl taktéž realizován genderový audit Úřadu vlády ČR. Audit probíhal od června do prosince 2020. Součástí auditu byla analýza personálních dat, dříve realizovaných dotazníkových šetření, proběhly také individuální a skupinové rozhovory. Audit pokryl rozdílné oblasti, které souvisejí s personálními procesy, např. nábor, vzdělávání, kariérní růst, hodnocení a odměňování; nechyběla ani analýza možností sladování profesního a osobního života.“ Nebo: „V březnu 2020 byla započata realizace Projektu NF, který konkrétně usiluje o zvýšení schopnosti veřejné správy účinně potírat domácí a genderově podmíněné násilí, zlepšení prevence sexuálního násilí mezi mládeží prostřednictvím osvěty na školách.“ Případně: „Na listopadovém jednání členky a členové Rady diskutovali plánované rozdělení alokací v připravovaném období ESI fondů a návrh Ministerstva pro místní rozvoj o přesunu 25 % alokace z ESF+ do Fondu soudržnosti. Členky a členové Rady vyjádřili znepokojení nad tímto návrhem, protože by snížením alokace ESF+ mohly být ohroženy aktivity nejen na podporu rovnosti žen a mužů, ale i podpora zaměstnanosti či sociálního začleňování.“ Kdo tomuto ptydepe rozumí, necht' zajde na Úřad vlády. Třeba se pro něj najde místo v RVRŽM. Odborníků není nikdy dost. Těch dnes v RVRŽM je celkem 12 (členy nepočítáme), aktivity Rady přišly loňský státní rozpočet bezmála 15 milionů korun.

Obzvláštní atraktivitu slibuje **Rada vlády pro nestátní neziskové organizace** (RVNNO). I zde můžeme vycházet z výroční zprávy za rok 2020. Mezi členy je spousta zajímavých jmen. Příkladně Robert Basch, výkonný ředitel Nadace Open Society Fund Praha, Ondřej Hrab, ředitel „havlovského“ Divadla Archa, Jan Kamenický, finanční ředitel Člověka v tísni, ale třeba i Vladimír Hyánek, předseda Společnosti pro studium neziskového sektoru. Vida, tak ony se už NGO musí studovat? A co asi tak může být výstupem takových studií? Raději se neptat.

A co činnost RVNNO? Čtème: „Členky a členové RVNNO na únorovém zasedání schválili nový návrh Zásad vlády pro poskytování dotací ze státního rozpočtu ČR NNO ústředními orgány státní správy.“

Ovšem, o peníze jde až v první řadě. Dále se členové RVNNO podíleli „na materiálu Strategie spolupráce veřejné správy s nestátními neziskovými organizacemi na léta 2021 až 2030.“ Tentýž komentář. A do třetice všeho pekuniárního: „Počínaje rokem 2000 připravuje sekretariát RVNNO pro vládu každoročně návrh materiálu Hlavní oblasti státní dotační politiky vůči NNO pro následující rok. Cílem materiálu je informovat o plánovaném poskytnutí dotací ze státního rozpočtu na podporu veřejně prospěšných činností na nadcházející rok.“

Je milé, že administrativu RVNNO zvládají pouhé 4 pracovnice, avšak i tak se náklady za rok 2020 vyšplhaly skoro na 2,5 mil., z čehož zhruba půlka jde na mzdy a přes 800 tisíc na zakázky externistům.

To bylo několik skromných příkladů štedrnosti eráru vůči radilům a radilkám všeho druhu. A teď si vezměte, že podobných Rad, které jsou v působnosti celé vlády ČR je 19. K tomu dalších 21 Rad je v působnosti jednotlivých ministerstev a dalších 10 je Zmocněnců vlády pro kdecu - od agendy „konzultace s Ruskou federací“ po agendu „sport“ či agendu „spolupráce na hraničních vodách“. Na to všechno potřebujeme úřad, Radu, Zmocněnce, a hlavně rozpočet a z něj tučné kapesné pro všechny, kdo se na této byrokratické hydře podílejí. Až se jednomu chce dodat, že snad jedinou smysluplnou Radou z těch všech je Rada vlády pro duševní zdraví. To je něco, co opravdu potřebujeme všichni, a jak je zřejmé, čím dál víc.

Je dobré vědět, komu, kolik a za co naše ústřední orgány platí. Protože nejen že to celé platíme skrze naše daně my sami, ale zároveň nejeden z těch bůhvíkomulibých orgánů má v popisu práce další a další omezování našich svobod a inženýrské určování pravidel, jejichž porušení se, jak se psávalo na starých bankovkách, tresce.